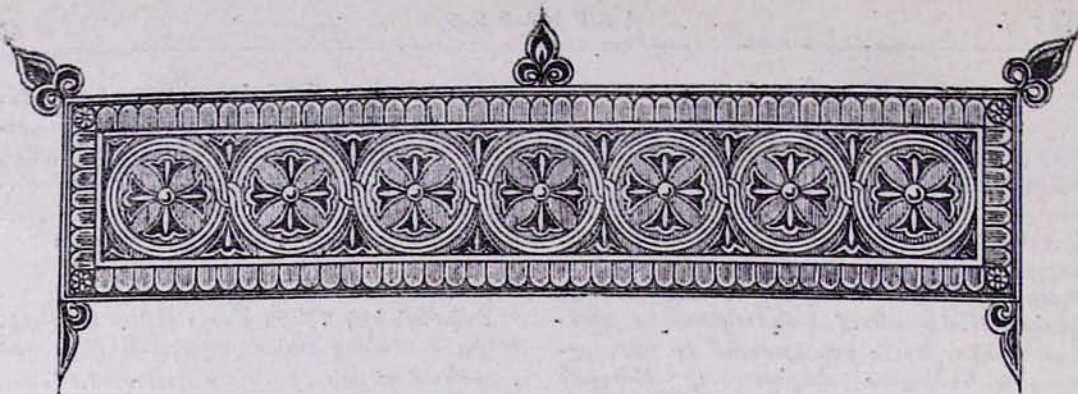

ՍՐԲՈՑ ԹԱՐԳՄԱՆՁԱՑ ՏՈՆԸ Ս. ԷԶՄԻԱԾՆԻ ՀՈԳԵՎՈՐ ՃԵՄԱՐԱՆՈՒՄ

Հոկտեմբերի 10-ին Հոգևոր Ճեմարանի ուսանողությունը պանծացրեց Սրբոց Թարգմանչաց հիշատակը՝ հավուր պատշաճի հանդիսակատարությամբ, որին նախագահում էր լուսարարապետ Ս. Սահակ եպիսկոպոս Տեր-Հովհաննիսյանը: Ներկա էին Ս. Գեորգ ծայրագույն վարդապետ վաթյանը, Կոմիտաս արեղա Տեր-Ստեփանյանը, ուսուցիչներ, նախկին ճեմարանավարտներ և վանքի ծառայողներ:

Նախագահող սրբազանի տերունական աղոթքից և հանդուցյալ Վեհափառ Ս. Գեորգ Զ. Հայրապետի հիշատակին երեք ընդհանուր հարգանք ընծայելուց հետո, բացվեց հանդեսը:

Հոգևոր Ճեմարանի վերատեսուչ պարոն Մարտիրոս Տեր-Ստեփանյանը, որ ղեկավարեց հանդեսը, ներածական խոսքով հայտնեց, թե հանդեսը կազմակերպված էր հատկապես պանծացնելու հիշատակը մեր անմահ լուսավորիչ-թարգմանիչների՝ գլխավորությամբ Սահակ Պարթև Հայրապետի և Մեսրոպ Մաշտոց վարդապետի, որոնք հայ ժողովրդի մտավոր ու հոգևոր լուսավորության, Հայ Ազգային Եկեղեցու անսասանության և Հայաստան աշխարհի ինքնուրույնության անխորտակելի հիմունքն են դրել և այդպիսով էլ արժանացել համազգային հարգանքի ու մեծարանքի:

«Հայ ժողովուրդը, — ասաց բանախոսը, — անցյալում լինելով շատ հալածված ու տանջված, բայց և միշտ ազատասեր ժողո-

վուրդ, իր հարագատ ծոցից ծնունդ է տվել անհամեմատորեն մեծ թվով անմահ հերոսների՝ ավանդական Հայկ նահապետից սկսած, որոնք կուրծքները պատենշ արած պաշտպանել են ժողովրդի ազատությունը, անկախությունն ու ֆիզիկական գոյությունը: Շնորհիվ այդ հերոսների, հայ ժողովուրդը ահաապառտ փոթորիկների միջից քայլել է անհողողող և հասել այսօրվա պայծառ ու փառահեղ իրականության: Այսօր, հայ ժողովուրդն ունի իր ազատ Հայրենիքը, ունի իր սեփական պետությունը: Սակայն այստեղ գերագույն պարտականություն է նշել այն, թե հայ ժողովուրդը իր այսօրվա երջանկությունը պարտական է մասնավորապես ողա ազնիվ ժողովրդին, որովհետև նա է, որ իր հզոր պաշտպանությամբ բնաշնչումից փրկեց հայ ժողովրդին, ազատություն, Հայրենիք ու պետականություն շնորհեց նրան և փառքով պսակեց մեր հերոսների լուսապայծառ ճակատները:

«Հայ Ազգային Եկեղեցին էլ, — շարունակեց բանախոսը, — լինելով հայ ժողովրդի բախտակիցն ու լծակիցը, ինքարկվել է ահալուր ու զահմեղական հալածանքների: Բայց մենք հրճվաքով ենք տեսնում այսօր, որ Հայաստանայց Եկեղեցին մնում է կանգուն և գործում՝ իր դերի վեհությամբ, ի սիրտուս աշխարհի, որպես մշտարթուն և իմաստուն ղեկավար օմենալով Ամենայն Հայոց Հայրապետությունն ի Ս. Էջմիածին: Հայաստանայց Եկեղեցին մնում է անսա-

սան և այդ անսասանությունը նա պարտական է Սահակ Պարթև Հայրապետից և Մեսրոպ Մաշտոցից ու նրանց աշակերտների փառանքից սկսյալ մինչև Ամենայն Հայոց Կաթողիկոս Արքեպիսկոպոս Ս. Տ. Գեորգ Զ. Հայրապետը հասնող քաջակորով հովվապետներին, առաջնորդներին, արժանահարգ հոգևորականներին և նրանց գործակից ազգասեր, հայրենասեր ու եկեղեցասեր աշխարհական ժողովականներին»:

Բանախոսը այնուհետև հարգանք ընծայելով այդ վերելքի աշխատավորներին՝ դրականագետներին, գիտնականներին, բանաստեղծներին ու գեղարվեստագետներին, նշեց հայ ազգային դասական վարպետի՝ Կոմիտաս վարդապետի (Սողոմոն Գեորգի Սողոմոնյանի) ծննդյան 85-ամյակը, ինչպես նաև հայ քնարերգության ականավոր ներկայացուցիչներից Հովհաննես Հովհաննիսյանի մահվան 25-ամյակը:

«Սրբոց Թարգմանչաց հիշատակին նվիրված այս հանդեսում հիշելով ու նշելով մեծանուն Երզնահան և անմահ երաժշտագետ Կոմիտաս վարդապետի և մեծ բանաստեղծ Հովհաննես Հովհաննիսյանի անունները, տված կլինենք մեր հարգանքի տուրքը նրանց պանծալի հիշատակին ևս, — Եզրափակեց բանախոսը և հրավիրեց հոգեշնորհ Կոմիտաս արքեպիսկոպոսին Արգել մեծ Կոմիտասի «Մոկաց Միրզա» սքանչելի Երգը: Եվ չափազանցած չենք լինի, եթե ասենք, որ Կոմիտաս արքեպիսկոպոսը հնարավոր հուզումն ու թրթիռ

ներդրեց իր գեղեցիկ ձայնի մեջ՝ արժանավայել կատարելությամբ երգելու մեծ Կոմիտասի շատ սիրված այդ երգը:

Օրվա բանախոսն էր Հոգևոր Ճեմարանի վերակացու բարեշնորհ Գուրգեն սարկավագ Մուրադյանը, որը մի առ մի կանգ առավ Սրբոց Թարգմանչաց յուրաքանչյուրի հեղինակած երկի ու կատարած աշխատանքի վրա, բացատրեց այդ ժամանակաշրջանի պատմական կարևոր դեպքերը՝ պարսկական և բյուզանդական կայսրությունների քաղաքական ու կրոնական սադրանքները Հայաստանի դեմ, հայ Արշակունյաց տան անկումն ու Հայաստանի բաժանումը, հայ դրերի գլուտն ու Վարդանանց պատերազմը, հայ շինականի տառապանքներն ու անկախության համար նրա մղած պայքարները և այլն:

Ճեմարանի ուսանողներից Ս. Բեհրուդյանն արտասանեց բանաստեղծուհի Սիլվա Կապուտիկյանի «Հայոց լեզուն», և Հովհաննես Դանելյանը՝ բանաստեղծ Սողոմոն Տարոնցու «Մաշտոցի գերեզմանի մոտ» քերթվածը: Ուսանողները Երգեցին նաև Սրբոց Թարգմանչաց նվիրված «Որք դարդարեցին» շարականը: Ապա նախագահող սրբադանը խրատական խոսքն ուղղեց սաներին և ցանկություն հայտնեց, որ նրանք սովորեն ու դաստիարակվեն Սրբոց Թարգմանչաց ոգով և դառնան Հայաստանյայց Եկեղեցու արժանավոր հոգևորականներ: Հանդեսը փակվեց սրբազան հոր «Պահպանիչ»ով:

ՃԵՄԱՐԱՆԱՍԵՐ

